

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ເດືອນຕຸລາ 2011

ພຣະຄຳພີມມອນ—ພຣະຄຳພີຈາກພຣະເຈົ້າ

ໂດຍ ແອວເດີ ແທດ ອາ ຄາລິດສະເຕີ

ຈາກຝ່າຍປະທານສະພາສາວິກເຈັດສິບ

ຫລາຍປີຜ່ານມາແລ້ວ ພໍ່ຜູ້ທວດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັບປຶ້ມພຣະຄຳພີມມອນຂຶ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ເພິ່ນໄດ້ເປີດໄປຫາກາງປຶ້ມ ແລະ ອ່ານສອງສາມໜ້າ. ແລ້ວເພິ່ນໄດ້ປະກາດວ່າ, “ປຶ້ມນີ້ໄດ້ຂຽນໄວ້ໂດຍພຣະເຈົ້າ ຫລື ມານບໍ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຄົ້ນຄວ້າວ່າໃຜເປັນຜູ້ຂຽນມັນ.” ເພິ່ນອ່ານມັນຈົບຈົບສອງເທື່ອພາຍໃນ 10 ມື້ ແລະ ປະກາດວ່າ, “ມານບໍແມ່ນຜູ້ຂຽນມັນ—ມັນຕ້ອງແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ.”¹

ນັ້ນຄືຄວາມສະຫລາດອັນພິເສດຂອງພຣະຄຳພີມມອນ—ບໍ່ມີຄວາມເປັນກາງຖ້າມັນບໍ່ເປັນພຣະຄຳພີຂອງພຣະເຈົ້າດັ່ງທີ່ໄດ້ປະກາດໄວ້, ມັນກໍເປັນປຶ້ມອັນຫລອກລວງ. ປຶ້ມນີ້ບໍ່ໄດ້ອ້າງພຽງແຕ່ວ່າເປັນປຶ້ມຂຽນກ່ຽວກັບເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງ ຫລື ເຫດການກ່ຽວກັບສາສນາ ຫລື ການສະສົມຂອງການຂຽນທີ່ເປັນຄວາມຮູ້ເທົ່ານັ້ນ. ມັນອ້າງວ່າເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ—ທຸກໆປະໂຫຍກ, ທຸກໆຂໍ້, ທຸກໆໜ້າ. ໂຈເຊັບສມິດ ໄດ້ປະກາດວ່າທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ນຳພາເພິ່ນໄປຫາແຜ່ນທອງຄຳ, ຊຶ່ງບັນຈຸດ້ວຍການຂຽນຂອງສາດສະດາຫລາຍຄົນຜູ້ທີ່ຢູ່ອາເມຣິກາສະໄໝໂບຮານ, ແລະ ວ່າເພິ່ນໄດ້ແປແຜ່ນທອງຄຳນັ້ນຜ່ານອຳນາດອັນສັກສິດ. ຖ້າເປັນເລື່ອງຈິງ, ພຣະຄຳພີມມອນກໍເປັນພຣະຄຳພີອັນສັກສິດດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ອ້າງວ່າເປັນ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ມັນກໍຊັບຊ້ອນ ແລະ ເປັນການຫລອກລວງທີ່ຮ້າຍກາດຫລາຍ.

ນັກຂຽນຊື່ ສີ ເອສ ລູອິສ ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ປະສົບ ສະຖານະການທີ່ຕ້ອງເລືອກລະຫວ່າງການຍອມຮັບ ຫລື ປະຕິເສດຄວາມສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ—ເພິ່ນອະທິບາຍວ່າບໍ່ມີສ່ວນເປັນກາງກ່ຽວກັບສະຖານະການນີ້: “ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມຢັບຢັ້ງຜູ້ຄົນເວົ້າເລື່ອງບ້າງດັ່ງທີ່ບາງຄົນເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະອົງ: ຂ້ອຍພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະເຢຊູວ່າເປັນຄູສອນທາງດ້ານສິນທຳຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຢັ່ງໃຫຍ່, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ຍອມຮັບເອົາການປະກາດຂອງພຣະອົງວ່າເປັນພຣະເຈົ້າແທ້ໆ.”

ນັ້ນເປັນເລື່ອງໜຶ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ເວົ້າເດັດຂາດ. ບຸກຄົນທີ່ເປັນຄົນເທົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເວົ້າຖ້ອຍຄຳທີ່ພຣະເຢຊູ ໄດ້ກ່າວຈະບໍ່ເປັນຄູສອນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ດ້ານສິນທຳ. ... ທ່ານ ຕ້ອງເລືອກວ່າຊາຍຄົນນີ້ໄດ້ເປັນ ແລະ ຍັງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍແມ່ນຄົນຜີບ້າ ຫລື ບາງສິ່ງຮ້າຍແຮງກວ່ານັ້ນ. ... ແຕ່ຂໍໃຫ້ເຮົາບໍ່ຄິດແບບໂງ່ງກ່ຽວກັບພຣະອົງວ່າພຣະອົງເປັນຄູສອນອົງຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມະນຸດເທົ່ານັ້ນ. ພຣະອົງຍັງບໍ່ຍອມໃຫ້ເຮົາຄິດແບບນັ້ນ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈໃຫ້ເຮົາຄິດແບບນັ້ນ.”²

ອີກປະການໜຶ່ງ, ເຮົາກໍຕ້ອງເຮັດທາງເລືອກແບບໆຢ່າງກ່ຽວກັບພຣະຄຳພິມມອນ—ມັນຕ້ອງເປັນ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລື ຕ້ອງເປັນຄຳຂອງມານ. ບໍ່ມີທາງເລືອກຢ່າງອື່ນ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຊື່ອເຊີນ ທ່ານບົດໜຶ່ງໃຫ້ທົດສອບທີ່ຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ຕັດສິນໃຈເຖິງລັກສະນະອັນແທ້ຈິງຂອງປຶ້ມນີ້. ຖາມຕົວຂອງ ທ່ານເອງວ່າຖ້າຂໍພຣະຄຳພິຈາກພຣະຄຳພິມມອນດັ່ງຕໍ່ໄປນັ້ນທ່ານເຂົ້າສູ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລື ມານ ຫລາຍຂຶ້ນ:

“ຈົ່ງຊື່ນຊົມດ້ວຍຄຳຂອງພຣະຄຣິດ; ເພາະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄຳຂອງພຣະຄຣິດຈະບອກທ່ານທຸກຢ່າງທີ່ທ່ານ ຄວນກະທຳ (2 ນິໄສ 32:3).”

ຫລື ຄຳຂອງພໍ່ຜູ້ມີແຕ່ຄວາມຮັກທີ່ໄດ້ກ່າວຕໍ່ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເພິ່ນວ່າ:

“ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງຈື່ຈຳວ່າລູກຈະຕ້ອງສ້າງພື້ນຖານຂອງລູກເທິງດານຫີນ ຂອງພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.”

ຫລືຄຳນີ້ທີ່ມາຈາກສາດສະດາຄົນໜຶ່ງວ່າ:

“ຈົ່ງມາຫາພຣະຄຣິດ ແລະ ຖືກກະທຳໃຫ້ດີພ້ອມໃນພຣະອົງ” (ໂມໂຣໄນ 10:32).

ຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈາກພຣະຄຳພິມມອນຈະສາມາດເປັນໄປໄດ້ບໍ່ ທີ່ຈະຖືກຂຽນໂດຍມານ? ຫລັງຈາກທີ່ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຂັບໄລ່ຜີສາງອອກ, ພວກຟາລິຊາຍໄດ້ຕອບໂຕ້ວ່າ ພຣະອົງກະທຳສິ່ງນັ້ນ” ເພາະເບເອນະສະບູນ ພະຍາມານໃຫ້ລິດອຳນາດແກ່ລາວ. ”ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຕອບຄືນວ່າ ຄວາມນິກົດແບບນັ້ນບໍ່ເຂົ້າເລື່ອງ. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ “ອານາຈັກໃດທີ່ແຕກແຍກກັນກໍຈະຈົບຫາຍ. ເມືອງໃດ ຫລື ຄອບຄົວໃດທີ່ແຕກແຍກກັນກໍຈະລົ້ມລະລາຍ.” ແລະ ຕໍ່ໄປພະອົງກ່າວຈຸດສຳຄັນ

ອັນສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງວ່າ: “ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າຊາຕານຕໍ່ສູ້ກັນເອງ ຄືມີການແຕກແຍກໃນອານາຈັກຂອງມັນເອງ ກໍໝາຍຄວາມວ່າມັນໄດ້ແຕກແຍກກັນແລ້ວ ແລະ ບໍ່ຊ້າມັນກໍຈະລົ້ມລະລາຍ!” (ມັດທາຍ 12:24–26).

ຖ້າຫາກວ່າຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງຈາກພຣະຄຳພີມໍມອນນັ້ນໄດ້ສອນເຮົາໃຫ້ນະມັດສະການ ແລະ ຮັກ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ (ຊຶ່ງມັນສອນດັ່ງນັ້ນແທ້), ຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານັ້ນຈະມາຈາກມານໄດ້ແນວໃດ? ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈະແບ່ງແຍກຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງເອງ ແລະ ຖ້າເປັນເຊັ່ນນັ້ນກໍຈະທຳລາຍອານາຈັກຂອງພຣະອົງເອງ, ຊຶ່ງແມ່ນສະຖານະການທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ກ່າວວ່າ ຈະບໍ່ເປັນໄປໄດ້. ການອ່ານພຣະຄຳພີມໍມອນຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າຂ້າງຈະເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນຮູ້ຈັກຂໍ້ສະຫລຸບຢ່າງດຽວກັນກັບພໍ່ຜູ້ທວດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງແມ່ນ: “ມານບໍ່ສາມາດຂຽນມັນໄດ້—ຕ້ອງຂຽນໂດຍພຣະເຈົ້າ.”

ແຕ່ເປັນຫຍັງພຣະຄຳພີມໍມອນຈຶ່ງສຳຄັນຫລາຍເມື່ອເຮົາມີພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີທີ່ສອນເຮົາກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຄຣິດ? ທ່ານເຄີຍປະຫລາດໃຈບໍ່ວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີໂບດຄຣິສຕຽນຫລາຍແທ້ໃນໂລກປະຈຸບັນນີ້ເມື່ອມັນໄດ້ຮັບຄຳສອນຈາກພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ຊຶ່ງເປັນພື້ນຖານອັນດຽວກັນ? ກໍເພາະວ່າເຂົາແປພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີແຕກຕ່າງກັນ. ຖ້າເຂົາແປຄືກັນ, ກໍຈະເປັນສາສນາຈັກອັນດຽວກັນ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນສະຖານະການທີ່ພຣະເຈົ້າປາຖະໜາ, ເພາະອັກຄະສາວິກໂບໂລ ໄດ້ປະກາດວ່າມີ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວ, ມີຄວາມເຊື່ອດຽວ, ແລະ ມີບັບຕິສະມາອັນດຽວ” (ເອເຟໂຊ 4:5). ເພື່ອຈະໃຫ້ເປັນເອກະພາບທົ່ວໄປ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດໃຫ້ມີກົດແຫ່ງສະຫວັນດ້ານຜູ້ເປັນພະຍານ. ໂບໂລໄດ້ສັ່ງສອນວ່າ, “ຂໍ້ກ່າວຫາໃດໆຕ້ອງມີພິຍານສອງ ຫລື ສາມປາກຈຶ່ງເປັນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້.” (2 ໂກຣິນໂທ 13:1).

ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີແມ່ນປະຈັກພະຍານເຫລັ້ມໜຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ພຣະຄຳພີມໍມອນແມ່ນອີກເຫລັ້ມໜຶ່ງ. ເປັນຫຍັງພະຍານອັນທິສອງນີ້ຈຶ່ງສຳຄັນແທ້? ຕົວຢ່າງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ອາດຈະຊ່ວຍໄດ້: ທ່ານສາມາດແຕ້ມເສັ້ນຊື່ໄດ້ຈັກເສັ້ນຜ່ານຈຸດດຽວໃສ່ເຈ້ຍໃບໜຶ່ງ? ຄຳຕອບຄືຢ່າງນັບບໍ່ຖ້ວນ. ຂໍໃຫ້ສົມມຸດບົດໜຶ່ງວ່າຈຸດດຽວນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຣິດຕະທຳຄຳພີ ແລະ ເສັ້ນຊື່ຫລາຍໆຮ້ອຍເສັ້ນແຕ້ມຜ່ານຈຸດນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການແປທີ່ຕ່າງກັນຂອງພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ ແລະ ວ່າການແປແຕ່ລະຢ່າງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງສາສນາຈັກຕ່າງໆ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນຖ້າຫາກເຈ້ຍນັ້ນມີ ຈຸດອັນທິສອງເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຳພີມໍມອນ? ທ່ານຈະສາມາດແຕ້ມເສັ້ນຊື່ໄດ້ຈັກເສັ້ນລະຫວ່າງສອງຈຸດອ້າງອີງເຫຼົ່ານີ້—ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ

ແລະ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ? ອັນດຽວເທົ່ານັ້ນ. ການຕີຄວາມໝາຍອັນດຽວເທົ່ານັ້ນກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນຈະເປັນໄປໄດ້ໃນປະຈຸບັນພະຍານທັງສອງເຫລັ້ມນີ້.

ຄັ້ງແລ້ວຄັ້ງເລົ່າທີ່ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນສະແດງເປັນການຍືນຍັນ, ເຮັດໃຫ້ແຈ້ມແຈ້ງ, ເປັນພະຍານທ້ອນໂຮມ ແຫ່ງຄຳສອນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສອນໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນທີ່ດັ່ງນັ້ນມີພຽງແຕ່ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວ, ມີຄວາມເຊື່ອດຽວ, ແລະ ມີ ບັບຕິສະມາອັນດຽວ.” ຕົວຢ່າງ, ບາງຄົນສັບສົນວ່າການຮັບບັບຕິສະມາ ເປັນເງື່ອນໄຂເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ປະກາດຕໍ່ ນິໂກເດມ ວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ບໍ່ມີໃຜເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າໄດ້ນອກຈາກລາວເກີດຈາກນ້ຳ ແລະ ຈາກພຣະວິນຍານ” (ໂຍຮັນ 3:5). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນກຳຈັດຄວາມສົງໄສ ກ່ຽວກັບເລື່ອງນັ້ນວ່າ: “ແລະ ພຣະອົງຊົງບັນຊາຄົນທັງປວງວ່າເຂົາຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຮັບບັບຕິສະມາ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ... ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈະຮັບຄວາມລອດບໍ່ໄດ້ໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ” (2 ນິໂຟ 9:23).

ໃນໂລກປະຈຸບັນນີ້ມີການບັບຕິສະມາຫລາຍໆວິທີເຖິງແມ່ນວ່າພຣະຄຳພີມໍ່ມອນສະແດງທຳຄຳພີໄດ້ບອກເຮົາເຖິງ ວິທີທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ, ອົງເປັນຕົວຢ່າງອົງຢັ້ງໃຫຍ່ຂອງເຮົາ, ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວ: “ພຣະອົງກຳ ຂຶ້ນຈາກນ້ຳ” (ມັດທາຍ 3:16). ພຣະອົງຈະຂຶ້ນຈາກນ້ຳບໍ່ ຖ້າທຳອິດພຣະອົງບໍ່ລົງນ້ຳກ່ອນ? ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີ ຄວາມບໍ່ສອດຄອງກັນໃນເລື່ອງນີ້, ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນກຳຈັດມັນດ້ວຍຂໍ້ຄວາມຢ່າງສັດຊື່ກ່ຽວກັບຄຳສອນ ຂອງວິທີບັບຕິສະມາຢ່າງເໝາະສົມວ່າ: “ແລະ ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງຈຸ່ມເຂົາລົງໃນນ້ຳ ແລະ ຈຶ່ງເອົາເຂົາຂຶ້ນຈາກ ນ້ຳອີກ” (3 ນິໂຟ 11:26).

ຫລາຍໆຄົນເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຢຸດໃຫ້ການເປີດເຜີຍຕໍ່ມະນຸດ ຫລັງຈາກພຣະຄຳພີມໍ່ມອນສະແດງທຳຄຳພີໄດ້ຂຽນຈົບ ແມ້ແຕ່ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນສະແດງທຳຄຳພີເອງເປັນພະຍານເຖິງແບບແຜນແຫ່ງການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຢູ່ ລະຫວ່າງຫລາຍກວ່າ 4,000 ປີທີ່ມີມະນຸດໃນໂລກນີ້. ແຕ່ຄຳສອນຜິດໆຢ່າງນີ້ກໍຄືກັນກັບໝາກໂດມິໂນ ຊຸດໜຶ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລ້ວຊຸກໝາກທຳອິດໃຫ້ລົ້ມແລ້ວໝາກອື່ນໆຈະລົ້ມຕາມກັນໄປ ຫລື ໃນກໍລະນີນີ້ ກໍໝາຍເຖິງການລົ້ມຂອງຄຳສອນອັນຖືກຕ້ອງ. ຄວາມເຊື່ອໃນການສິ້ນສຸດຂອງການເປີດເຜີຍຈາກ ພຣະເຈົ້າ ເປັນເຫດໃຫ້ຄຳສອນທີ່ວ່າ “ພຣະເຈົ້າຍັງເໝືອນເດີມ ມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້ ແລະ ຕະຫລອດໄປ” (ມໍ່ມອນ 9:9) ຖືກທຳລາຍ; ເປັນເຫດໃຫ້ຄຳສອນໃນອາໂມດທີ່ວ່າ “ຕາມຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຫ່ງຈັກກະວານບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດ ໂດຍບໍ່ບອກແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າເຖິງແຜນການຂອງພຣະອົງແກ່ຜູ້ ປະກາດພຣະຄຳຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ” (ອາໂມດ 3:7) ຖືກທຳລາຍ; ແລະ ເປັນເຫດໃຫ້ຄຳສອນທີ່ວ່າ “ພຣະເຈົ້າເຮັດກັບທຸກຄົນເທິງຫລັກເກນຢ່າງດຽວກັນ” (ກິດຈະການ 10:34) ແລະ ເພາະສະນັ້ນ

ພຣະເຈົ້າປາກເວົ້ານຳມະນຸດໃນທຸກໆສະໄໝຖືກທຳລາຍຄືກັນ. ແຕ່ໂຊກດີພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເຮັດໃຫ້ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຳສະທຳຄຳພີກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍທີ່ບໍ່ຢຸດພື້ນຄືນໃໝ່:

“ແລະ ອີກຢ່າງໜຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບທ່ານຜູ້ປະຕິເສດການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ກ່າວວ່າ ມັນໝົດໄປແລ້ວ ວ່າບໍ່ມີການເປີດເຜີຍ ...

“ເພາະເຮົາບໍ່ໄດ້ອ່ານ ຫລື ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນເຈົ້າຊຶ່ງເປັນຢ່າງດຽວກັນມື້ວານນີ້, ມື້ນີ້, ແລະ ຕະຫລອດໄປ” (ມໍ່ມອນ 9:7, 9).

“ອີກປະການໜຶ່ງ, ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າ, ອົງບໍ່ປ່ຽນແປງ, ເວົ້າລົມກັບຄົນສະໄໝໂບຮານ, ພຣະອົງກໍຈະເວົ້າລົມກັບຄົນໃນສະໄໝໃໝ່ນີ້.

ການຢືນຢັນຄຳສອນ ແລະ ຄຳອະທິບາຍທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນມີຫລາຍຢ່າງ, ແຕ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ມີອຳນາດຫລາຍກວ່າ ຫລື ຕື່ນຕົ້ນໃຈຫລາຍກວ່າຄຳບັນຍາຍກ່ຽວກັບການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຊື້ອຄຣິດທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ທ່ານຢາກມີປະຈັກພະຍານອັນໜັກແໜ້ນທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິເສດໄດ້ບໍ່ທີ່ວ່າ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ລົດຕົວລົງຕ່ຳທີ່ສຸດເພື່ອຮັບເອົາບາບຂອງທ່ານ ແລະ ປະຈັກພະຍານວ່າບໍ່ມີບາບອັນໃດ ຫລື ສະຖານະການໃດໃນໂລກມະນຸດທີ່ ຈະບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຂອງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງ—ວ່າແຕ່ລະຄວາມຍາກລຳບາກທີ່ທ່ານປະເຊີນພຣະອົງມີອຳນາດອັນດີເລີດທີ່ຈະປົນປົວທ່ານບໍ່? ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງອ່ານພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ. ມັນຈະສອນທ່ານ ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່ທ່ານວ່າການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດເພາະວ່າມັນຄຸມບັງ ແລະ ອ້ອມລ້ອມອຳນາດຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ມີຄວາມອ່ອນແອທີ່ເຮົາຮູ້ຈັກໃນໂລກມະນຸດ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ສາດສະດາມໍ່ມອນໄດ້ປະກາດວ່າ, “ທ່ານຈະມີຄວາມຫວັງໂດຍທາງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ” (ໂມໂຣໂນ 7:41).

ບໍ່ເປັນເລື່ອງປະຫລາດໃຈທີ່ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນໄດ້ປະກາດຢ່າງກ້າຫານວ່າ, “ແລະ ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຈະເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ທ່ານຈະເຊື່ອໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ ເພາະມັນເປັນຄຳຂອງພຣະຄຣິດ” (2 ນິໄຟ 33:10). ພ້ອມກັນກັບພຣະຄຳສະທຳຄຳພີ, ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນເປັນພະຍານອັນສຳຄັນແຫ່ງຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ຄວາມສັກສິດຂອງພຣະອົງ. ພ້ອມກັນກັບພຣະຄຳສະທຳຄຳພີ, ມັນ “ສອນຄົນທັງປວງວ່າເຂົາຄວນທຳດີ” (2 ນິໄຟ 33:10). “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວ, ມີຄວາມເຊື່ອດຽວ, ແລະ ມີບັບຕິສະມາອັນດຽວ.” ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ວ່າພຣະຄຳພີມໍ່ມອນຈຶ່ງຈຳເປັນຫລາຍແທ້ໆໃນຊີວິດຂອງເຮົາ.

ຫລາຍປີຜ່ານມາແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການປະຊຸມຂອງສາສນາຈັກຂອງເຮົາຢູ່ເມືອງໂທຣິນໂທ, ປະເທດການາດາ. ຍິງໜຸ່ມອາຍຸ 14 ປີຄົນໜຶ່ງເປັນຜູ້ກ່າວປາໄສ. ນາງເວົ້າວ່ານາງໄດ້ສົນທະນາເລື່ອງສາສນາກັບເພື່ອນຄົນໜຶ່ງຂອງນາງຢູ່ໂຮງຮຽນ. ເພື່ອນຂອງນາງເວົ້າຕໍ່ນາງວ່າ, “ເຈົ້ານັບຖືສາສນາໃດ?”

ນາງຕອບວ່າ “ສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຫລື ໂບດມໍມອນ.”

ເພື່ອນຂອງນາງຕອບວ່າ, “ຂ້ອຍຮູ້ສາສນາຈັກນັ້ນ, ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ວ່າມັນບໍ່ແມ່ນສາສນາຈັກອັນແທ້ຈິງ.”

“ເຈົ້າຮູ້ໄດ້ແນວໃດ?” ນາງຖາມຄືນ.

“ເພາະວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ຄົ້ນຄວ້າມັນ,” ເພື່ອນນາງຕອບ.

“ເຈົ້າໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພີມໍມອນແລ້ວບໍ?”

“ບໍ່, ຂ້ອຍຍັງບໍ່ໄດ້ອ່ານເທື່ອ,” ເພື່ອນນາງຕອບ.

ຫລັງຈາກນັ້ນ ຍິງໜຸ່ມຜູ້ແສນຫວານນັ້ນຕອບວ່າ “ຖ້າເປັນເຊັ່ນນັ້ນເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຄົ້ນຄວ້າສາສນາຂອງຂ້ອຍເທື່ອ ເພາະຂ້ອຍໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພີມໍມອນທຸກໆໜ້າ ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ມັນເປັນຄວາມຈິງ.”

ຂ້າພະເຈົ້າເໝືອນກັນໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພີມໍມອນທຸກໆໜ້າ, ອ່ານແລ້ວອ່ານອີກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າສະແດງປະຈັກພະຍານ, ເໝືອນດັ່ງກັບພໍ່ຜູ້ທວດ, ວ່າມັນມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. Willard Richards, in LeGrand Richards, *A Marvelous Work and a Wonder*, rev. ed. (1972), 81, 82.
2. C. S. Lewis, *Mere Christianity* (1952), 40–41.